

## Arrest

nr. 98 875 van 14 maart 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, E. Bi., luidt het asielrelaas als volgt:

*“U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Argun, Tsjetsjenië. Uw broer E. A. (O.V. 5.859.672) heeft op 29 december 2005 een asielaanvraag ingediend bij de Belgische asielinstanties.*

*Op 2 maart 2006 besliste het Commissariaat-Generaal tot de erkenning van de vluchtelingenstatus.*

*U gaf aan dat uw problemen geen verband houden met uw broer A..*

*Op 5 januari 2009 werd uw tweede broer R. in Uringoi (Siberië) vermoord. Hij was gevlucht uit Tsjetsjenië omwille van zijn eigen problemen.*

*U werkte sinds begin 2009 bij de federale belastingdienst in Grozny.*

*In de winter van 2008 verdween de zoon van uw neef, genaamd Ra. E..*

*Op 16 juli 2009 werd het lichaam van Ra. E. naar het huis van uw neef Ri. E. gebracht. Hij bleek een rebel te zijn die tijdens een speciale operatie was vermoord. Het lichaam van uw neef werd beledigd in het bijzijn van militairen en journalisten. Deze videobeelden werden gedurende enkele dagen uitgezonden op Tsjetsjeense televisiezenders.*

*De familie van Ra. vertrok diezelfde dag nog uit hun huis. De nacht van 16 op 17 juli 2009 werd hun huis in brand gestoken. De ouders van Ra. hadden u gevraagd het lichaam van hun vermoorde zoon, dat weer werd meegenomen door de autoriteiten, te zoeken. Op 18 juli 2009 ging u samen met Ras., de broer van Ra., naar het lijkenhuis in Grozny en kon u het lichaam afkopen. In de nacht van 18 juli 2009 hebt u het lijk opgehaald en begraven in Berjet Yurt.*

*Op 20 juli 2009 werd u onderweg van uw werk meegenomen en geslagen door gemaskerde mannen. Tijdens uw vasthouding werd u gevraagd waar u Ra. had begraven. U en Ras., die eveneens gearresteerd was, werden vervolgens naar de begraafplaats van Ra. gebracht en u diende Ra. op te graven. U diende ook zijn lichaam in parten te snijden, zo niet zou Ras. gedood worden. De lichaamsdelen werden in een rivier te gedumpt. U en Ras. werden opnieuw vastgehouden en gefolterd. Er werd geëist dat u zou bekennen dat u de rebellen had geholpen. U heeft niets bekend, u heeft ook nimmer geholpen. In de nacht van 6 november 2009 beschoot één van uw ontvoerders u waardoor uw been gewond raakte. Vervolgens werd u uit uw cel gehaald, in een wagen gelegd en ergens langs aan autoweg achtergelaten vlakbij de grens met Ingoesjetie. U werd naar het huis van uw neef M. I. in Grozny gebracht. Uw moeder riep een dokter op alsook ging zij diezelfde dag naar de ombudsman in Tsjetsjenië om hulp te vragen.*

*Op 7 november 2009 kwam de ombudsman bij u langs om kennis te nemen van uw problemen.*

*In december 2009 ging u naar uw neef Ro. E. in Astrakhan (Rusland) waar u in augustus 2010 geopereerd werd naar aanleiding van hartproblemen. U verbleef daar tot 29 augustus 2011.*

*Uw vrouw, E. Be. (O.V. 6.872.252), werd zowel over uw vrijlating als uw verblijf in Astrakhan niet ingelicht en zij wist gedurende een periode van twee jaar niets over u.*

*Via Ro. vernam u op een bepaald moment dat uw neef M. I. was vermoord, volgens u omwille van uw verblijf bij hem.*

*Op 11 augustus 2011 was er inval bij uw vrouw thuis waarbij documenten in beslag genomen werden en uw vrouw verwondingen opliep.*

*Op 29 augustus 2011 bent u samen met uw neef Ro. vanuit Astrakhan naar Sint-Petersburg gereisd. Uw vrouw reisde ook naar daar en jullie ontmoeten elkaar voor het eerst sinds uw ontvoering in juli 2009. Vanuit Sint-Petersburg bent u vervolgens met een yacht tot op een onbekende plaats gereisd waarna u per wagen tot België verder reed.*

*Op 7 september 2011 bent u in België aangekomen.*

*In februari 2012 werd uw broer I. aangehouden, uw moeder werd ontslagen op haar werk, en zelf ontving u twee oproepingsbrieven op uw naam.*

*Ter staving van uw asielaanspraak werden volgende documenten neergelegd: het rijbewijs van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw diploma rechten, uw werkbadge, brief van mensenrechtenactiviste G., de overlijdensaktes van uw broer R. en uw neef M. I., kopij van de eerste pagina's van het paspoort van M. I., medische attest van u en uw vrouw (dd.7/11/2009, 12/09/2011) en een brief van de ombudsman in Tsjetsjenië (dd.12/09/2011). U geeft eveneens een USB-stick af met foto's en een videofragment.*

*Tijdens uw tweede gehoor legt u ook nog twee convocaties op uw naam neer."*

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

## 1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, E. Bi., luidt als volgt:

*"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit*

*Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.*

*U vreest dat u vermoord zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland omwille van uw problemen naar aanleiding van de zoon van uw neef Ri. E., die een strijder bleek te zijn. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.*

*In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uw gebrekkige kennis over essentiële onderdelen van uw asielrelaas en uw houding in dit verband allerm minst in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.*

*Zo bleek uw jongste broer, I., in februari 2012 te zijn aangehouden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4)*

*U heeft geen informatie over de manier waarop uw broer werd gearresteerd, u kent geen details. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5)*

*U stelt dat uw familie iets ondernomen had met betrekking tot de arrestatie van I., maar u weet niet wat ze precies deden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5) U belt niet vaak naar huis. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5)*

*Verder is het opmerkelijk dat uw andere broer, R., eveneens overleed, officieel aan een hartziekte. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4)*

*U vermoedt echter dat hij vermoord werd maar kan niet zeggen of en welke problemen hij had in uw thuisland. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 4 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 4) Of hij problemen met de autoriteiten had, weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4)*

*Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw gebrekkige kennis betreffende de recente arrestatie van uw broer I., alsook betreffende de dood van andere broer, R..*

*Gezien de problemen die u kent en waarvoor u asiel aanvraagt, kan verwacht worden dat u de dood van R. zou onderzoeken, temeer u stelt dat hij vermoord werd.*

*Enige link met de autoriteiten, gezien uw problemen en de aan zijn dood voorafgaande verdwijning van de zoon van uw neef die rebel bleek te zijn, zou niet ondenkbaar geweest kunnen zijn, en tevens van groot belang voor uw veiligheid en de veiligheid van uw familieleden.*

*Uw uitermate zwakke kennis betreffende de recente aanhouding van I. is eveneens niet aannemelijk.*

*U kan absolute basisinformatie, zoals de manier waarop hij verdween alsook de acties die ondernomen werden door uw familieleden niet weergeven waardoor uw geloofwaardigheid zwaar ondermijnd wordt. Verwacht kon worden dat u, gezien uw eigen problemen die u had in uw herkomstland en gezien de rechtstreeks band hiermee, essentiële informatie kon weergeven of trachtte op te zoeken betreffende de arrestatie van uw jongste broer.*

*U slaagt hier echter niet in.*

*Daarenboven is uw vage kennis betreffende uw neef, die tevens strijder was en vermoord werd in een speciale actie, E. Ra., onaanvaardbaar.*

*U stelt dat hij in de winter, ongeveer in oktober verdwenen was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 14 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 13) U verklaart dat hij de dag voordat zijn lijk aan uw familieleden getoond werd, om het leven kwam door een speciale actie. Hij zou een politieagent vermoord hebben uit Argun, uw woonplaats.*

*Over de omstandigheden, wie die persoon was en waar de actie plaatsvond, weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15,18) Ra. zou samen met nog een andere persoon omgebracht zijn, maar wie die tweede rebel was weet u eveneens niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15) Of de familie van deze tweede persoon ook gefilmd werd terwijl de autoriteiten zijn lichaam brachten, zoals gebeurde bij de familie van Ra., weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15) U zou bovendien een fragment op het internet gezien hebben waarop Ra. te zien was, te midden van andere rebellen, het adres van de site kan u niet opnoemen. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15)*

*Uw beperkte informatie betreffende de schietpartij, die resulteerde in de dood van Ra. en het begin van uw problemen, is allerm minst aannemelijk gezien het belang van deze gebeurtenis in uw asielverhaal.*

*Er kon dan ook verwacht worden dat u moeite zou doen om meer informatie te bekomen betreffende deze gebeurtenis, hetgeen u nagelaten heeft en waarvan uw vage verklaringen een bewijs zijn.*

*Bovendien zou er tijdens uw vasthouding ene A. in uw cel geplaatst zijn, waarover de brief van mensenrechtenactiviste G. vertelt en waarin de naam van Ras., de zoon van uw neef, vermeld wordt als zijnde één van de personen met wie A. in de cel zat.*

*Echter, de volledige naam van A. kan u niet geven, noch waarom hij daar opgesloten werd. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 8 en CGVS dd. 25.10.2011, p. 9) U weet niet of uw familie de familie van A. contacteerde, waarom zouden ze dat doen, vraagt u zich af. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 9) U stelt dat de vrouwen van de familie protestacties georganiseerd hadden in verband met de aanhouding van Ras., maar wanneer deze protestacties plaatsvonden, weet u niet. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22)*

*Opnieuw verwondert het Commissariaat-generaal zich over uw beperkte kennis betreffende A..*

Niet alleen heeft u samen met hem in de cel gezeten, waardoor er verwacht mag worden dat u basisinformatie zoals zijn naam of de reden waarom hij daar was, kon weergeven.

Daarenboven is de afwachtende houding van u en uw familieleden niet in overeenstemming met jullie vrees. Zo werd de naam van de zoon van uw neef, Ras., wiens huidige verblijfplaats nog steeds onzeker is, vermeld in de brief van de mensenrechtenactiviste G.. Verwacht kon dan worden dat uw familieleden, gezien dit het enige mogelijke aanknopingspunt kon zijn met de huidige verblijfplaats van Ras., contact zouden opnemen met de familie van A., hetgeen kennelijk niet gebeurde.

Deze lakse houding in verband met de verdwijning van Ras. doet twijfelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van de verklaarde asielincidenten.

Bovendien is uw geringe kennis betreffende de problemen die uw vrouw na uw aanhouding in juli 2009 kende, ongeloofwaardig.

U weet niet wat uw vrouw deed nadat u niet meer terugkwam na uw aanhouding. U wou er niet met haar over spreken. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 19) U werd gevraagd of uw vrouw in die periode problemen kende waarop u stelt dat ze in augustus 2011 het slachtoffer werd van een inval door de autoriteiten die leidde tot jullie vertrek uit uw herkomstland. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22)

Van enige andere problemen heeft u geen kennis, dat moet aan haar gevraagd worden. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22)

U weet niet of er een huiszoekingsbevel was, noch wat er precies werd meegenomen bij die inval. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25)

Betreffende de moord op uw neef M., bij wie u verbleef nadat u vrijkwam, stelt u dat hij geslagen werd door mannen in militaire uniformen. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 23 en 24)

Waarom hij precies is overleden, weet u niet, noch kan u zeggen of zijn familie of vrouw naar een organisatie geweest is om zijn verdachte overlijden te melden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 24)

Tot slot blijft u vaag over de oproepingsbrieven die u gekregen zou hebben toen u in België verbleef. U verklaart dat uw broer, die verblijft in België, deze oproepingsbrieven kreeg van een kennis. Welke kennis weet u niet, noch kan u zeggen wanneer hij deze convocaties verkreeg. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 26)

U weet niet wanneer u zich volgens deze oproepingen moest aanmelden, u heeft niet opgelet, noch kan u zeggen naar waar deze convocaties werden gestuurd. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 26) U verklaart geen idee te hebben van de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen en kan niet verklaren of er iemand, in uw plaats, is ingegaan op die convocaties. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) Of er nog andere oproepingsbrieven, buiten deze twee, gekomen zijn op uw naam, stelt u dat u ze niet gezien heeft. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28)

Uw vage informatie betreffende essentiële elementen van uw asielaanvraag, onder meer de verdwijning van uw broer I., de moord op uw andere broer R., M. en Ra., informatie over A. en betreffende de problemen van uw vrouw tijdens uw arrestatie en onderduik, evenals uw beperkte kennis van de convocaties die op uw naam kwamen, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid en tonen een zekere vorm van desinteresse in uw problemen.

Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas, waarvan hij geen persoonlijke kennis heeft.

U blijkt daarenboven nog contact te hebben met uw moeder in uw thuisland en eveneens sprak u uw neef Ro. toen u in België verbleef. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 5) Via deze informatiebronnen had u duidelijk de mogelijkheid om meer informatie betreffende voorgaande incidenten te verkrijgen.

In casu toont uw gebrekkige kennis uw lakse houding aan betreffende deze problemen, hetgeen de ernst en geloofwaardigheid van uw asielincidenten verder ondermijnt.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u onvoldoende geïnformeerd heeft naar de evolutie van uw problemen en de actuele stand van zaken.

U weet niet of de autoriteiten nog langskwamen bij uw familie, nadat u naar België vertrokken was, u bent er niet van op de hoogte. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27)

U weet niet of de autoriteiten nog naar uw thuis gekomen zijn, of bij uw bureu, noch kan u verklaren of u nog andere oproepingsbrieven verkreeg. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28) U verklaart niet te weten waar uw broer I. opgesloten zit, maar stelt dat uw broer dit wel weet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) Buiten het ontslag van uw moeder, weet u niet of er nog andere incidenten voorgevallen zijn. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28 en CGVS dd. 25.10.2011, p. 23)

U weet niet of de familie van Ras. zaken onderneemt om hem terug te vinden en kan niet verklaren of er handelingen verricht werden in verband met de dood van M.. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 24 en 28; CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) U kan bovendien niet weergeven of er een officieel opsporingsbericht van u verschenen is. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Tot slot heeft u geen informatie of uw neef Ro., bij wie u

gedurende verscheidene maanden verbleef in Astrakhan, problemen kende na uw vertrek. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielp Problemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen verder op uw gebrek aan interesse in uw situatie in de Russische Federatie en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen.

Daarenboven blijkt u, zoals hierboven gesteld werd, wel degelijk informatiebronnen te bezitten in uw thuisland, van wie u dergelijk belangrijke informatie kon verkrijgen.

Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen, ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Daarenboven aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet.

Zo verklaart u illegaal en zonder binnenlands of buitenlands paspoort gereisd te hebben. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 10 en 12)

U verklaart in een yacht gereisd te hebben vanaf Sint-Petersburg waarna u in een auto moest overstappen tot België. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U werd nergens gecontroleerd maar heeft niet gezien of de andere personen op de boot gecontroleerd werden, u sliep veel en mocht niet naar boven komen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U weet niet van wie dit yacht was, noch via welke route u gevaren heeft. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12)

U kan niet zeggen waar u de boot verlaten hebt, en overgestapt bent in de auto, en stelt dat het een soort haven was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12)

U verklaart dat er niets tegen u gezegd werd, en dat uw neef alles geregeld had. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13)

Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis.

Daarenboven stelt u dat één van de kapiteins goed Russisch sprak, waardoor u de mogelijkheid had om met hem te communiceren. U deed dit niet aangezien uw neef zei dat alles geregeld was en dat u hen niet moest lastig vallen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13)

Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Bovendien wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat er een onderzoek gebeurde door de dienst Cedoca met betrekking tot de asieline incidenten waarover u spreekt.

Echter, dit opzoekingswerk dd. 13 maart 2012 leverde geen concrete aanwijzingen op.

Er werd geen informatie gevonden betreffende de dood van Ri. E..

De detentie van Ras. E. werd vermeld in een rapport van de Commissie van Mensenrechten van de Raad van Europa van 2010. Echter, buiten de vermelde detentie werd er geen bijkomende informatie gevonden over deze persoon of de omstandigheden of eventuele afloop van zijn detentie.

Met betrekking tot uw problemen werd er eveneens geen aanwijzing gevonden tijdens dit onderzoek. Opmerkelijk is wel dat uw naam en foto op twee internetsites, één een pro-rebellensite, de andere een pro-ordediensten, gevonden werd met dezelfde informatie.

Beide sites vermelden dat u vroeger een rebellenstrijder geweest zou zijn die waarschijnlijk hierna van kamp wisselde aangezien u uw been verloren zou hebben in de strijd tegen de Muhadzjedin, de rebellen.

Op de pro-rebellen site wordt u een verrader genoemd.

Op de pro-ordedienstensite staat uw foto in een bestand met foto's van het 'Vostok'-Bataljon. U werd gevraagd of u ooit gestreden had, zowel bij de kant van de overheid als bij de rebellen, waarop u negatief antwoordde. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 6-7)

Geconfronteerd met deze informatie en uw foto stelt u dat u niet weet hoe deze informatie te verklaren. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 29)

Deze informatie zou volgens u geen waarheid zijn, u had uzelf reeds opgezocht op het internet en had deze informatie eveneens gevonden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 29 en 30)

Bij één onderschrift was toegevoegd dat uw jongste broer S. probeerde te bereiken.

Desgevraagd verduidelijkt u dat S. een bevelhebber van het Kadyrov bataljon betreft, afkomstig uit Argun (CGVS dd.14.08.2012,p.30).

Indien u werkelijk geen banden had of heeft met de rebellen, noch met de ordediensten, en de gevonden informatie geen waarheid is, is het opmerkelijk dat u meteen weet wie deze S. betreft.

*U werd vervolgens gevraagd naar uw militair boekje, hetgeen eventueel deze situatie kon ophelderen, waarop u stelt dat u geen idee heeft waar het is. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 6 en 30)*

*Deze tegenstrijdige informatie tast uw geloofwaardigheid verder aan.*

*Daarenboven kunnen de documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.*

*Het rijbewijs van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw diploma rechten, uw werkbadge betreffen enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezinsleden. U zelf heeft geen enkel origineel identiteitsdocument voorgelegd en legt ter staving van uw identiteit uw werkbadge voor.*

*De brief van mensenrechtenactiviste G. maakt enkel melding van het feit dat ene Ras. E. samen met A. in de gevangenis zat, samen met nog twee andere personen. Uw naam wordt echter niet vermeld waardoor dit document geen bewijs kan zijn van het feit dat ook u werd opgesloten.*

*De overlijdensakte, foto's en een kopie van het binnenlands paspoort van uw neef I. M. stellen enkel zijn identiteit vast en het feit dat hij overleden is, de doodsoorzaak werd niet vermeld.*

*De overlijdensakte en de foto's van uw broer R. stellen eveneens enkel zijn overlijden vast, de oorzaak wordt niet vermeld.*

*Vervolgens legt u een medisch attest op uw naam dd. 7/11/2009 neer. Dit attest stelt vast dat u bepaalde verwondingen had.*

*Echter, het Commissariaat-generaal heeft redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit document.*

*Vooreerst werd dit documenten verkregen nadat u in België was. Zo verklaart u dat uw broer u dit heeft opgestuurd, uw moeder hield zich bezig met de bewijzen en is die documenten gaan halen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 9)*

*Opmerkelijk is eveneens dat er een spellingsfout in de stempel op het document voorkomt, er staat 'methadiek' in plaats van 'methodiek'.*

*Eveneens legt u een medisch attest en foto's neer van uw vrouw met betrekking tot de inval bij uw thuis in augustus 2011.*

*De foto's tonen uw vrouw met verwondingen op het hoofd. Het medisch attest stelt dat zij geslagen werd door onbekende mensen in militair uniform.*

*Echter, wederom wilt het Commissariaat-generaal opmerken dat ook dit medisch document pas verkregen werd na aankomst in België.*

*De stempel van opmaak van dit document geeft 12 september 2009 weer. U stelt dat uw moeder het aangevraagd heeft toen u in België was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 9) De foto's kunnen eveneens niet als objectief begin van bewijs gezien worden aangezien zij de omstandigheden, noch de datum weergeven.*

*Verder legt u een brief van een mensenrechtenorganisatie neer die schrijft dat zij een brief kregen waarin u uw problemen uitlegt.*

*Deze brief is wederom gedateerd na uw vertrek uit uw herkomstland, namelijk 12 september 2011.*

*Uit deze brief kan niet afgeleid worden of er een onderzoek naar uw problemen gevoerd is door de organisatie, noch maakt het enige melding van hun bezoek aan u, na uw vrijlating.*

*De verklaringen in de brief zijn opgemaakt naar aanleiding van uw verklaringen waardoor dit document wederom niet als objectief begin van bewijs gezien kan worden.*

*Daarenboven kon u tijdens uw interviews op het Commissariaat-generaal niet vermelden welke organisatie in verband met de rechten van de mens deze brief schreef, enkel dat het de grootste organisatie was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 8 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 10)*

*U weet niet of deze organisatie een onderzoek verricht heeft naar uw problemen, noch kan u vertellen wanneer uw moeder voor het laatst bij deze organisatie geweest is en of uw moeder hen vroeg naar mogelijke acties die deze organisatie ondernomen had in verband met uw zaak. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 11)*

*In deze context is het bovendien zeer opmerkelijk dat u verklaart de ombudsman onmiddellijk na uw vrijlating bij u thuis kwam en de door u ondergane aanhouding van vier maanden en mishandelingen heeft geregistreerd, maar dat u anderzijds hierover geen begin van bewijs kan leveren en dat hierover niets zou gepubliceerd zijn.*

*Over deze eerste vaststellingen onmiddellijk na uw vrijlating is evenmin iets vermeld in dit attest, wat nochtans kan verwacht worden, aangezien het een bewijs vormt van de door u ondergane aanhouding en mishandeling.*

*Verder legt u twee convocaties neer die zouden aantonen dat u nog steeds gezocht wordt. Opnieuw twijfelt het Commissariaat-generaal aan de echtheid van beide stukken.*

*Vooreerst bleef u, zoals hierboven uitgelegd werd, bijzonder vaag over de inhoud van beide convocaties en kon u de elementaire zaken met betrekking tot uw oproeping niet weergeven, bijvoorbeeld hoe u deze convocaties kreeg, op welke wijze, en wanneer u moest verschijnen.*

*Daarnaast vertonen beide stukken vormelijke gebreken.*

Zo is niet vermeld in welke zaak, in welk onderzoek of in welke hoedanigheid u opgeroepen wordt. Ook is de informatie aan wie deze convocaties werden afgeleverd niet aanwezig en staat er geen uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties, namelijk de procureur van Argun.

De foto van u op uw werk toont verder enkel u in een werkomgeving aan.

De foto van uw broer A. en zijn kinderen toont eveneens niet aan dat u problemen kende.

Tot slot stond er een video op uw USB-stick van de autoriteiten die het lijk van Ra. aan zijn ouders onder mediabelangstelling tonen. U stelt de volledige versie op deze USB-stick staat waar ze het lijk stampen en beschimpen, dit blijkt bij het zien van het fragment niet te gebeuren. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 12)

U kan niet verklaren hoe u in het bezit gekomen bent van de volledige versie, waarbij ze het lijk mishandelen, daar op televisie enkel de verkorte versie getoond werd, zonder mishandeling van het lijk. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 12)

U verklaart verder dat het verkorte fragment, zonder mishandelingen, op televisie getoond werd, hetgeen niet af te leiden valt uit het videofragment. Nergens is enig logo of enig andere aanwijzing dat het om een televisiefragment gaat, te zien. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 11 en 12)

Bovendien kan uit het fragment niet opgemaakt worden wanneer dit gefilmd werd en door wie.

Tot slot, indien het lijk toch dit van de zoon van uw neef blijkt te zijn, is ook dit fragment geen direct bewijs van de problemen die u gekend heeft aangezien u niet aanwezig bent tijdens dit incident, enkel familieleden van Ra.. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 15) U bent er niet geweest. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 15)

Omwille van bovenstaande redenen zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan eropbasis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, E. Be., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Argun, Tsjetsjenië.

U bent gehuwd met E. Bi. (O.V. 6.872.252) met wie u vier kinderen heeft: E. M.-E. en K., E. E. en Y.. Allen verblijven in België.

De problemen in uw land van herkomst ontstonden omwille van de zoon van de neef van uw man, Ri. E. die een strijder bleek te zijn.

In de winter van 2008 verdween Ra., waarna autoriteiten in juli 2009 zijn lijk toonden aan zijn familieleden en stelden dat hij een strijder geweest was.

Uw man kreeg zelf problemen met de ordediensten aangezien hij het lijk van Ra. vrijkocht uit het mortuarium en het in het geheim begraven had.

De ordediensten kwamen dit echter te weten waarna hij op 20 juli 2009 verdween.

U zag of sprak uw man niet meer tot aan uw vertrek naar Sint-Petersburg eind augustus 2011.

Eerder in die maand, op 11 augustus 2011, vielen onbekende gemaskerde mensen uw huis binnen en stelden vragen over uw man. U werd geslagen en moest ter verzorging naar het ziekenhuis. Hierna verbleef u bij uw zus en vertrok eind augustus 2011 naar Sint-Petersburg waarna u, samen met uw man, naar België verder reisde.

Op 7 september 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas werden volgende documenten neergelegd: uw rijbewijs, het diploma rechten en de werkbadge van uw man, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, brief van mensenrechtenactiviste G., de overlijdensaktes van uw schoonbroer R. en M. I., kopij van de eerste pagina's van het paspoort van M. I., medische attest van u en uw man (dd. 12/09/2011, 7/11/2009) en een brief van de ombudsman in Tsjetsjenië (dd.12/09/2011). U en uw man gaven eveneens een USB-stick af met foto's en een videofragment.

Tijdens uw tweede gehoor legde uw man ook nog twee convocaties op zijn naam neer."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

"U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw echtgenoot, E. Bi. (O.V. 6.872.252).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek.

Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u vermoord zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland omwille van uw problemen naar aanleiding van de zoon van uw neef Ri. E., die een strijder bleek te zijn. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uw gebrekkige kennis over essentiële onderdelen van uw asielrelaas en uw houding in dit verband allerm minst in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Zo bleek uw jongste broer, I., in februari 2012 te zijn aangehouden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4) U heeft geen informatie over de manier waarop uw broer werd gearresteerd, u kent geen details. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5) U stelt dat uw familie iets ondernomen had met betrekking tot de arrestatie van I., maar u weet niet wat ze precies deden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5) U belt niet vaak naar huis. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 5) Verder is het opmerkelijk dat uw andere broer, R., eveneens overleed, officieel aan een hartziekte. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4) U vermoedt echter dat hij vermoord werd maar kan niet zeggen of en welke problemen hij had in uw thuisland. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 4 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 4) Of hij problemen met de autoriteiten had, weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 4) Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw gebrekkige kennis betreffende de recente arrestatie van uw broer I., alsook betreffende de dood van andere broer, R.. Gezien de problemen die u kent en waarvoor u asiel aanvraagt, kan verwacht worden dat u de dood van R. zou onderzoeken, temeer u stelt dat hij vermoord werd. Enige link met de autoriteiten, gezien uw problemen en de aan zijn dood voorafgaande verdwijning van de zoon van uw neef die rebel bleek te zijn, zou niet ondenkbaar geweest kunnen zijn, en tevens van groot belang voor uw veiligheid en de veiligheid van uw familieleden. Uw uitermate zwakke kennis betreffende de recente aanhouding van I. is eveneens niet aannemelijk. U kan absolute basisinformatie, zoals de manier waarop hij verdween alsook de acties die ondernomen werden door uw familieleden niet weergeven waardoor uw geloofwaardigheid zwaar ondermijnd wordt. Verwacht kon worden dat u, gezien uw eigen problemen die u had in uw herkomstland en gezien de rechtstreeks band hiermee, essentiële informatie kon weergeven of trachtte op te zoeken betreffende de arrestatie van uw jongste broer. U slaagt hier echter niet in.

Daarenboven is uw vage kennis betreffende uw neef, die tevens strijder was en vermoord werd in een speciale actie, E. Ra., onaanvaardbaar. U stelt dat hij in de winter, ongeveer in oktober verdwenen was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 14 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 13) U verklaart dat hij de dag voordat zijn lijk aan uw familieleden getoond werd, om het leven kwam door een speciale actie. Hij zou een politieagent vermoord hebben uit Argun, uw woonplaats. Over de omstandigheden, wie die persoon was en waar de actie plaatsvond, weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15,18) Ra. zou samen met nog een andere persoon omgebracht zijn, maar wie die tweede rebel was weet u eveneens niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15) Of de familie van deze tweede persoon ook gefilmd werd terwijl de autoriteiten zijn lichaam brachten, zoals gebeurde bij de familie van Ra., weet u niet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15) U zou bovendien een fragment op het internet gezien hebben waarop Ra. te zien was, te midden van andere rebellen, het adres van de site kan u niet opnoemen. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 15) Uw beperkte informatie betreffende de schietpartij, die resulteerde in de dood van Ra. en het begin van uw problemen, is allerm minst aannemelijk gezien het belang van deze gebeurtenis in uw asielverhaal. Er kon dan ook verwacht worden dat u moeite zou doen om meer informatie te bekomen betreffende deze gebeurtenis, hetgeen u nagelaten heeft en waarvan uw vage verklaringen een bewijs zijn.

Bovendien zou er tijdens uw vasthouding ene A. in uw cel geplaatst zijn, waarover de brief van mensenrechtenactiviste G. vertelt en waarin de naam van Ras., de zoon van uw neef, vermeld wordt als zijnde één van de personen met wie A. in de cel zat. Echter, de volledige naam van A. kan u niet geven, noch waarom hij daar opgesloten werd. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 8 en CGVS dd. 25.10.2011, p. 9) U weet niet of uw familie de familie van A. contacteerde, waarom zouden ze dat doen, vraagt u zich af. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 9) U stelt dat de vrouwen van de familie protestacties georganiseerd hadden in verband met de aanhouding van Ras., maar wanneer deze protestacties plaatsvonden, weet u niet. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Opnieuw verwondert het Commissariaat-generaal zich over uw beperkte kennis betreffende A.. Niet alleen heeft u samen met hem in de cel gezeten, waardoor er verwacht mag worden dat u basisinformatie zoals zijn naam of de reden waarom hij daar was, kon weergeven. Daarenboven is de afwachtende houding van u en uw familieleden niet in overeenstemming met jullie vrees. Zo werd de naam van de zoon van uw neef, Ras., wiens huidige verblijfplaats nog steeds onzeker is, vermeld in de brief van de mensenrechtenactiviste G.. Verwacht kon dan worden dat uw familieleden, gezien dit het enige mogelijke aanknopingspunt kon zijn met de huidige verblijfplaats van Ras., contact zouden opnemen met de familie van A., hetgeen kennelijk niet gebeurde. Deze lakse houding in verband met de verdwijning van Ras. doet twijfelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van de verklaarde asielincidenten.

Bovendien is uw geringe kennis betreffende de problemen die uw vrouw na uw aanhouding in juli 2009 kende, ongeloofwaardig. U weet niet wat uw vrouw deed nadat u niet meer terugkwam na uw aanhouding. U wou er niet met haar over spreken. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 19) U werd gevraagd of uw vrouw in die periode problemen kende waarop u stelt dat ze in augustus 2011 het slachtoffer werd van een inval door de autoriteiten die leidde tot jullie vertrek uit uw herkomstland. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Van enige andere problemen heeft u geen kennis, dat moet aan haar gevraagd worden. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) U weet niet of er een huiszoekingsbevel was, noch wat er precies werd meegenomen bij die inval. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25) Betreffende de moord op uw neef M., bij wie u verbleef nadat u vrijkwam, stelt u dat hij geslagen werd door mannen in militaire uniformen. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 23 en 24) Waaraan hij precies is overleden, weet u niet, noch kan u zeggen of zijn familie of vrouw naar een organisatie geweest is om zijn verdachte overlijden te melden. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 24)

Tot slot blijft u vaag over de oproepingsbrieven die u gekregen zou hebben toen u in België verbleef. U verklaart dat uw broer, die verblijft in België, deze oproepingsbrieven kreeg van een kennis. Welke kennis weet u niet, noch kan u zeggen wanneer hij deze convocaties verkreeg. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 26) U weet niet wanneer u zich volgens deze oproepingen moest aanmelden, u heeft niet opgelet, noch kan u zeggen naar waar deze convocaties werden gestuurd. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 26) U verklaart geen idee te hebben van de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen en kan niet verklaren of er iemand, in uw plaats, is ingegaan op die convocaties. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) Of er nog andere oproepingsbrieven, buiten deze twee, gekomen zijn op uw naam, stelt u dat u ze niet gezien heeft. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28)

Uw vage informatie betreffende essentiële elementen van uw asielaanvraag, onder meer de verdwijning van uw broer I., de moord op uw andere broer R., M. en Ra., informatie over A. en betreffende de problemen van uw vrouw tijdens uw arrestatie en onderduik, evenals uw beperkte kennis van de convocaties die op uw naam kwamen, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid en tonen een zekere vorm van desinteresse in uw problemen. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas, waarvan hij geen persoonlijke kennis heeft. U blijkt daarenboven nog contact te hebben met uw moeder in uw thuisland en eveneens sprak u uw

neef Ro. toen u in België verbleef. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 5) Via deze informatiebronnen had u duidelijk de mogelijkheid om meer informatie betreffende voorgaande incidenten te verkrijgen. In casu toont uw gebrekkige kennis uw lakse houding aan betreffende deze problemen, hetgeen de ernst en geloofwaardigheid van uw asieline incidenten verder ondermijnt.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u onvoldoende geïnformeerd heeft naar de evolutie van uw problemen en de actuele stand van zaken. U weet niet of de autoriteiten nog langskwamen bij uw familie, nadat u naar België vertrokken was, u bent er niet van op de hoogte. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) U weet niet of de autoriteiten nog naar uw thuis gekomen zijn, of bij uw bureaus, noch kan u verklaren of u nog andere oproepingsbrieven verkreeg. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28) U verklaart niet te weten waar uw broer I. opgesloten zit, maar stelt dat uw broer dit wel weet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) Buiten het ontslag van uw moeder, weet u niet of er nog andere incidenten voorgevallen zijn. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28 en CGVS dd. 25.10.2011, p. 23) U weet niet of de familie van Ras. zaken onderneemt om hem terug te vinden en kan niet verklaren of er handelingen verricht werden in verband met de dood van M.. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 24 en 28; CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) U kan bovendien niet weergeven of er een officieel opsporingsbericht van u verschenen is. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Tot slot heeft u geen informatie of uw neef Ro., bij wie u gedurende verscheidene maanden verbleef in Astrakhan, problemen kende na uw vertrek. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asieline problemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen verder op uw gebrek aan interesse in uw situatie in de Russische Federatie en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. Daarenboven blijkt u, zoals hierboven gesteld werd, wel degelijk informatiebronnen te bezitten in uw thuisland, van wie u dergelijk belangrijke informatie kon verkrijgen. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen, ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Daarenboven aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u illegaal en zonder binnenlands of buitenlands paspoort gereisd te hebben. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 10 en 12) U verklaart in een yacht gereisd te hebben vanaf Sint-Petersburg waarna u in een auto moest overstappen tot België. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U werd nergens gecontroleerd maar heeft niet gezien of de andere personen op de boot gecontroleerd werden, u sliep veel en mocht niet naar boven komen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U weet niet van wie dit jacht was, noch via welke route u gevaren heeft. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U kan niet zeggen waar u de boot verlaten hebt, en overgestapt bent in de auto, en stelt dat het een soort haven was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U verklaart dat er niets tegen u gezegd werd, en dat uw neef alles geregeld had. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Daarenboven stelt u dat één van de kapiteins goed Russisch sprak, waardoor u de mogelijkheid had om met hem te communiceren. U deed dit niet aangezien uw neef zei dat alles geregeld was en dat u hen niet moest lastig vallen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13) Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Bovendien wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat er een onderzoek gebeurde door de dienst Cedoca met betrekking tot de asieline incidenten waarover u spreekt. Echter, dit opzoekingswerk dd. 13 maart 2012 leverde geen concrete aanwijzingen op. Er werd geen informatie gevonden betreffende de dood van Ri. E.. De detentie van Ras. Elpiyev werd vermeld in een rapport van de Commissie van Mensenrechten van de Raad van Europa van 2010. Echter, buiten de vermelde detentie werd er geen bijkomende informatie gevonden over deze persoon of de omstandigheden of eventuele afloop van zijn detentie. Met betrekking tot uw problemen werd er eveneens geen aanwijzing gevonden tijdens dit onderzoek. Opmerkelijk is wel dat uw naam en foto op twee internetsites, één een pro-rebellensite, de andere een pro-ordediensten, gevonden werd met dezelfde informatie. Beide sites vermelden dat u vroeger een rebellenstrijder geweest zou zijn die waarschijnlijk hierna van kamp wisselde aangezien u uw been verloren zou hebben in de strijd tegen de Muhadzjedin, de rebellen. Op de pro-rebellen site wordt u een verrader genoemd. Op de pro-ordedienstensite staat uw foto in een bestand met foto's van het 'Vostok'-Bataljon. U werd gevraagd of u ooit gestreden had, zowel bij de kant van de overheid als bij de rebellen, waarop u negatief antwoordde. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 6-7) Geconfronteerd met deze informatie en uw foto stelt u dat u niet weet hoe deze informatie te verklaren. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 29) Deze informatie zou volgens u geen waarheid zijn, u had uzelf reeds opgezocht op het internet en had deze informatie eveneens gevonden. (CGVS dd. 14.08.2012, p.

29 en 30) Bij één onderschrift was toegevoegd dat uw jongste broer S. probeerde te bereiken. Desgevraagd verduidelijkt u dat S. een bevelhebber van het Kadyrov bataljon betreft, afkomstig uit Argun (CGVS dd.14.08.2012,p.30). Indien u werkelijk geen banden had of heeft met de rebellen, noch met de ordediensten, en de gevonden informatie geen waarheid is, is het opmerkelijk dat u meteen weet wie deze S. betreft. U werd vervolgens gevraagd naar uw militair boekje, hetgeen eventueel deze situatie kon ophelderen, waarop u stelt dat u geen idee heeft waar het is. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 6 en 30) Deze tegenstrijdige informatie tast uw geloofwaardigheid verder aan.

Daarenboven kunnen de documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Het rijbewijs van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw diploma rechten, uw werkbadge betreffen enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezinsleden. U zelf heeft geen enkel origineel identiteitsdocument voorgelegd en legt ter staving van uw identiteit uw werkbadge voor.

De brief van mensenrechtenactiviste G. maakt enkel melding van het feit dat ene Ras. E. samen met A. in de gevangenis zat, samen met nog twee andere personen. Uw naam wordt echter niet vermeld waardoor dit document geen bewijs kan zijn van het feit dat ook u werd opgesloten.

De overlijdensakte, foto's en een kopie van het binnenlands paspoort van uw neef I. M. stellen enkel zijn identiteit vast en het feit dat hij overleden is, de doodsoorzaak werd niet vermeld.

De overlijdensakte en de foto's van uw broer R. stellen eveneens enkel zijn overlijden vast, de oorzaak wordt niet vermeld.

Vervolgens legt u een medisch attest op uw naam dd. 7/11/2009 neer. Dit attest stelt vast dat u bepaalde verwondingen had. Echter, het Commissariaat-generaal heeft redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit document. Vooreerst werd dit documenten verkregen nadat u in België was. Zo verklaart u dat uw broer u dit heeft opgestuurd, uw moeder hield zich bezig met de bewijzen en is die documenten gaan halen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 9) Opmerkelijk is eveneens dat er een spellingsfout in de stempel op het document voorkomt, er staat 'methadiek' in plaats van 'methodiek'.

Eveneens legt u een medisch attest en foto's neer van uw vrouw met betrekking tot de inval bij uw thuis in augustus 2011. De foto's tonen uw vrouw met verwondingen op het hoofd. Het medisch attest stelt dat zij geslagen werd door onbekende mensen in militair uniform. Echter, wederom wilt het Commissariaat-generaal opmerken dat ook dit medisch document pas verkregen werd na aankomst in België. De stempel van opmaak van dit document geeft 12 september 2009 weer. U stelt dat uw moeder het aangevraagd heeft toen u in België was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 9) De foto's kunnen eveneens niet als objectief begin van bewijs gezien worden aangezien zij de omstandigheden, noch de datum weergeven.

Verder legt u een brief van een mensenrechtenorganisatie neer die schrijft dat zij een brief kregen waarin u uw problemen uitlegt. Deze brief is wederom gedateerd na uw vertrek uit uw herkomstland, namelijk 12 september 2011. Uit deze brief kan niet afgeleid worden of er een onderzoek naar uw problemen gevoerd is door de organisatie, noch maakt het enige melding van hun bezoek aan u, na uw vrijlating. De verklaringen in de brief zijn opgemaakt naar aanleiding van uw verklaringen waardoor dit document wederom niet als objectief begin van bewijs gezien kan worden. Daarenboven kon u tijdens uw interviews op het Commissariaat-generaal niet vermelden welke organisatie in verband met de rechten van de mens deze brief schreef, enkel dat het de grootste organisatie was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 8 en CGVS dd. 14.08.2012, p. 10) U weet niet of deze organisatie een onderzoek verricht heeft naar uw problemen, noch kan u vertellen wanneer uw moeder voor het laatst bij deze organisatie geweest is en of uw moeder hen vroeg naar mogelijke acties die deze organisatie ondernomen had in verband met uw zaak. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 11) In deze context is het bovendien zeer opmerkelijk dat u verklaart de ombudsman onmiddellijk na uw vrijlating bij u thuis kwam en de door u ondergane aanhouding van vier maanden en mishandelingen heeft geregistreerd, maar dat u anderzijds hierover geen begin van bewijs kan leveren en dat hierover niets zou gepubliceerd zijn. Over deze eerste vaststellingen onmiddellijk na uw vrijlating is evenmin iets vermeld in dit attest, wat nochtans kan verwacht worden, aangezien het een bewijs vormt van de door u ondergane aanhouding en mishandeling. Verder legt u twee convocaties neer die zouden aantonen dat u nog steeds gezocht wordt. Opnieuw twijfelt het Commissariaat-generaal aan de echtheid van beide stukken. Vooreerst bleef u, zoals hierboven uitgelegd werd, bijzonder vaag over de inhoud van beide convocaties en kon u de elementaire zaken met betrekking tot uw oproeping niet weergeven, bijvoorbeeld hoe u deze convocaties kreeg, op welke wijze, en wanneer u moest verschijnen. Daarnaast vertonen beide stukken vormelijke gebreken. Zo is niet vermeld in welke zaak, in welk onderzoek of in welke hoedanigheid u opgeroepen wordt. Ook is de informatie aan wie deze convocaties werden afgeleverd niet aanwezig en staat er geen uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties, namelijk de procureur van Argun.

*De foto van u op uw werk toont verder enkel u in een werkomgeving aan. De foto van uw broer A. en zijn kinderen toont eveneens niet aan dat u problemen kende.*

*Tot slot stond er een video op uw USB-stick van de autoriteiten die het lijk van R. aan zijn ouders onder mediabelangstelling tonen. U stelt de volledige versie op deze USB-stick staat waar ze het lijk stampen en beschimpen, dit blijkt bij het zien van het fragment niet te gebeuren. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 12) U kan niet verklaren hoe u in het bezit gekomen bent van de volledige versie, waarbij ze het lijk mishandelen, daar op televisie enkel de verkorte versie getoond werd, zonder mishandeling van het lijk. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 12) U verklaart verder dat het verkorte fragment, zonder mishandelingen, op 5 televisie getoond werd, hetgeen niet af te leiden valt uit het videofragment. Nergens is enig logo of enig andere aanwijzing dat het om een televisiefragment gaat, te zien. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 11 en 12) Bovendien kan uit het fragment niet opgemaakt worden wanneer dit gefilmd werd en door wie. Tot slot, indien het lijk toch dit van de zoon van uw neef blijkt te zijn, is ook dit fragment geen direct bewijs van de problemen die u gekend heeft aangezien u niet aanwezig bent tijdens dit incident, enkel familieleden van Ra.. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 15) U bent er niet geweest. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 15) Omwille van bovenstaande redenen zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.*

*Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.*

*Bijgevolg kan eropbasis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."*

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, E. Be., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, E. Bi., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.2. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 17 oktober 2012 een schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoekers geven een uiteenzetting over de motiveringsplicht en stellen vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen tot het besluit komt dat ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat en dat de commissaris-generaal in dezelfde beslissing aangeeft dat de situatie in Tsjetsjenië complex is en er verscheidene problemen zijn op vlak van mensenrechtenschendingen.

Ze halen in dit verband een ambtsbericht aan van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van april 2010 en leiden uit die informatie af dat de situatie in Tsjetsjenië nog altijd onstabiel is.

Ze trekken er de aandacht op dat het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken op zijn website een reisadvies geeft dat reizen naar Tsjetsjenië ten strengste afgeraden wordt gezien het grote risico op terroristische aanslagen en ontvoeringen.

Ze menen dat die informatie belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming, gezien het volgens hen duidelijk is dat de situatie in Tsjetsjenië onveilig is. Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vermeldde dat verzoeker niet op de hoogte is van hoe zijn broer I. werd gearresteerd, voegen verzoekers bij hun verzoekschrift een oproepingsbrief die gericht was aan I., alsook het vonnis waarbij deze een gevangenisstraf van één jaar en zes maanden kreeg, met opschorting onder voorwaarden.

Verzoekers laten wat betreft de internetsites die door de dienst Cedoca werden onderzocht, gelden dat deze niet betrouwbaar zijn, volgens hen is (zie het verzoekschrift p. 6) *“De ene foto die we terugvinden in één van de internetartikels getrokken toen journalisten hem kwamen bezoeken in het ziekenhuis. Verzoeker kende die mensen niet.”*

Volgens hen heeft verzoeker in 2003 zijn been verloren toen hij in het bos op zoek was naar hout, op een mijn trapte; hij heeft zijn been dan ook niet verloren tijdens één of andere strijd. Zij vestigen er de aandacht op dat het algemeen bekend is dat er in die periode nog veel mijnen lagen in de bossen en er dagelijks slachtoffers vielen.

Over de omstandigheden van de dood van E. Ra., wijzen verzoekers erop dat verzoeker tijdens zijn verhoor heeft aangehaald dat Ra. bij een schietincident door de autoriteiten is gedood.

Tegen de vaststelling dat verzoeker niet weet wie de tweede rebel was die met Ra. werd omgebracht, stellen verzoekers dat (zie het verzoekschrift p. 6) *“de identiteitsgegevens vaak niet wordt bekendgemaakt uit vrees voor wraakacties van de families van de slachtoffers”* en dat verzoeker om die reden niet op de hoogte is van de naam van de tweede rebel.

Verzoekers laten gelden dat verzoeker bij de zoektocht naar het lijk van Ra. en bij het afkopen en begraven ervan, hulp kreeg van diens broer Ras. en dat ze beiden aangehouden en gefolterd werden.

Zij erkennen dat de detentie van Ras. werd vermeld in een rapport van de Commissie van Mensenrechten van de Raad van Europa van 2010 maar dat geen bijkomende informatie beschikbaar is omtrent de aanhouding.

Verzoekers menen evenwel dat dit rapport, *“ongeacht dat de identiteitsgegevens van verzoeker niet aanwezig zijn in dat rapport”*, onrechtstreeks bewijst dat er een detentie is gebeurd in die periode. Gezien het om een illegale arrestatie gaat zo stellen verzoekers, kon verzoeker tijdens zijn verhoor hieromtrent geen documenten voorleggen.

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker de achternaam van A. niet kon geven, laten verzoekers gelden dat verzoeker niet veel heeft gevraagd aan A. omdat hij tijdens zijn gevangenschap niet veel vertrouwen had in A. (zie het verzoekschrift p. 6) *“gezien de praktijken door hem gekend waren dat iemand van de autoriteiten bij een gevangene wordt gezet als spion om zo informatie te bekomen”*; om die reden heeft verzoeker weinig tegen hem verteld en omgekeerd.

De brief van de mensenrechtenactiviste die bevestigt dat A. en Ras. opgesloten waren en er nog twee andere gevangenen waren; verzoekers merken op dat de periode die in de brief wordt aangehaald, overeenkomt met de periode waarin verzoeker werd aangehouden.

Verzoekers herhalen dat verzoeker samen met Ras. werd aangehouden (zie het verzoekschrift p. 7) *“hetgeen weer een onrechtstreeks bewijs is dat de “twee anderen” waarvan sprake is in het brief één ervan verzoeker is” (sic).*

Verzoekers benadrukken dat verzoeker tijdens zijn verhoor heeft aangehaald dat de ombudsman na zijn vrijlating bij hem kwam en de mishandelingen heeft geregistreerd, maar hieromtrent geen verder onderzoek heeft gedaan, met als gevolg dat verzoeker geen andere brief kan voorleggen dan hetgeen werd voorgelegd tijdens het verhoor.

Verzoeker haalt ook aan dat zijn neef M., die hem hulp bood na zijn vrijlating, enige tijd geleden is vermoord in zijn huis en dat de burens zagen hoe gemaskerde mannen een inval deden in het huis. Gezien op de overlijdensakte geen doodsoorzaak vermeld wordt, is het voor verzoeker zeer moeilijk om te bewijzen dat M. werd vermoord.

Aangaande de oproepingsbrieven die verzoeker op het Commissariaat-generaal had neergelegd, stellen verzoekers dat verzoeker deze heeft ontvangen van een kennis die in België verblijft en voor een familiebezoek naar Tsjetsjenië terugkeerde.

Verzoeker stelt dat hij de identiteit van die man anoniem wil houden omdat deze hem dat heeft gevraagd en hij niet wil dat deze door hem in de problemen komt.

Verzoekers verklaren verder dat de oproepingsbrieven niet ter post werden opgestuurd omdat de briefwisseling in Tsjetsjenië steeds wordt gecontroleerd door de autoriteiten om na te gaan wat het land verlaat.

Omtrent de vaststelling dat verzoekster niet op de hoogte was van de vrijlating van verzoeker, halen verzoekers aan dat het in de Tsjetsjeense traditie ligt om bepaalde zaken zoals aanhoudingen,

arrestaties en gerechtelijke procedures niet aan vrouwen te vertellen, wat volgens verzoekers bekend is op het Commissariaat-generaal.

Ook stellen ze dat het niet aan verzoekster werd meegedeeld voor haar eigen veiligheid; indien het haar verteld zou zijn, zou zij haar man zeker zijn gaan zoeken en zouden de autoriteiten bij een inval in het huis verzoekster tot bekentenissen hebben kunnen dwingen.

Verzoekers herhalen dat verzoekster thuis is aangevallen en in elkaar geslagen, waarvan trouwens foto's werden neergelegd tijdens het verhoor.

Ze laten gelden dat verzoeker zonder gerechtelijke procedure of beslissing voor enige tijd is aangehouden wat volgens hen een schending inhoudt van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), daar verzoeker zonder de mogelijkheid om zijn rechten te verdedigen en een eerlijk proces te krijgen, werd opgesloten.

Verzoekers menen dat (zie het verzoekschrift, p. 7) "*doordat we geen enkele melding hieromtrent kunnen terugvinden in de beslissing, de verwerende partij deze als bewezen (heeft) gevat*") en dat dit belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoekers citeren artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet en menen dat de beoordeling van de feiten en omstandigheden ervoor moet zorgen dat personen die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, als zodanig moeten worden erkend.

Zij citeren hiertoe ook artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

Uit het voorgaande blijkt volgens hen dat de bestreden beslissingen niet juist of niet juridisch aanvaardbaar zijn en dat deze steunen op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd zijn.

Verzoekers vragen de Raad in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen of aan hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekster uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.6. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.7. De commissaris-generaal merkte in de eerste plaats op dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk is.

Verzoekers verwijzen naar een ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken van april 2010 en leiden hieruit af dat de situatie in Tsjetsjenië nog altijd onstabiel is. Ze wijzen er ook op dat het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken reizen naar Tsjetsjenië ten stelligste afraadt. Verzoekers menen dat deze informatie belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming;

Wat betreft de beoordeling van de vluchtelingenstatus wijst de Raad erop dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend.

Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat dus niet om iemand als vluchteling te erkennen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van actuele informatie van 16 augustus 2012 -in tegenstelling tot de informatie van verzoeker welke dateert van april 2010- rekening heeft gehouden met de actuele toestand in het land van herkomst van verzoekers en terecht oordeelde dat een individuele beoordeling van hun asielaanvraag noodzakelijk is.

Wat betreft het reisadvies van het Belgisch Ministerie van Buitenlandse zaken, stelt de Raad vast dat dit advies geldt voor Belgen die naar het buitenland willen reizen en dus niet kan worden ingeroepen worden voor de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekers door de Belgische asiendiensten.

Bij de individuele beoordeling van het asielrelaas van verzoekers kwam de commissaris-generaal in de eerste plaats tot de vaststelling dat de gebrekkige kennis van verzoeker over essentiële onderdelen van zijn asielrelaas en ook zijn houding allerm minst in overeenstemming kunnen worden gebracht met de door verzoeker verklaarde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst.

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift een oproepingsbrief, gericht aan I. neer, alsook de beslissing van de rechtbank dat I. een gevangenisstraf kreeg van een jaar en zes maanden.

De Raad stelt vast dat deze documenten slechts fotokopieën betreft waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gezien dergelijke stukken door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

Daarenboven stelt de Raad vast dat de bedoelde oproepingsbrief dateert van 17 april 2012 en de beslissing van de rechtbank van 24 april 2012, terwijl verzoeker werd verhoord op het Commissariaat-generaal op 14 augustus en 25 oktober 2012.

Verzoekers leggen niet uit waarom ze deze stukken niet eerder in de loop van de rechtspleging konden voorleggen zoals vereist in artikel 39/76 van de vreemdelingenwet. De Raad laat deze stukken derhalve buiten beschouwing.

Verzoekers slagen er dus niet in het gebrek aan kennis over de arrestatie van I. te rechtvaardigen. Derhalve blijft de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker geen informatie kan geven over de arrestatie van I. overeind, wat gezien de beweerdde rechtstreekse band met verzoekers eigen problemen onaannemelijk is en zich keert tegen de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

De Raad merkt op dat verzoekers de vaststelling aangaande de onwetendheid van verzoeker over de dood van zijn andere broer R., niet betwisten.

De Raad erkent dat die vaststelling in de bestreden beslissing pertinent is en maakt deze tot de zijne: *“Gezien de problemen die u kent en waarvoor u asiel aanvraagt, kan verwacht worden dat u de dood van R. zou onderzoeken, temeer u stelt dat hij vermoord werd. Enige link met de autoriteiten, gezien uw problemen en de aan zijn dood voorafgaande verdwijning van de zoon van uw neef die rebel bleek te zijn, zou niet ondenkbaar geweest kunnen zijn, en tevens van groot belang voor uw veiligheid en de veiligheid van uw familieleden.”*

Ook was de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker slechts een vage kennis vertoonde betreffende zijn neef, E. R., die strijder was en vermoord werd in een speciale actie.

Verzoekers wijzen erop dat verzoeker tijdens zijn verhoor heeft verklaard dat E. R. bij een schietincident om het leven werd gebracht door de autoriteiten.

Dat verzoeker niet kon vertellen wie de rebel was die samen met E. R. om het leven werd gebracht, is volgens verzoekers te verklaren doordat de identiteitsgegevens niet bekend worden gemaakt uit vrees voor wraakacties van de families van de slachtoffers.

Dat de overheid dus de identiteitsgegevens niet bekend maakt uit vrees voor represailles door de families van de slachtoffers, houdt geen steek.

De Raad stelt vast dat waar verzoekers wijzen op de verklaring van verzoeker waarin deze stelde dat E. R. bij een schietincident omkwam, ze zich beperken tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen; het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen is echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

Verzoekers bieden immers geen verklaring voor de onwetendheid van verzoeker aangaande de politieagent die door E. R. vermoord werd en waar de actie plaatsvond.

Bovendien merkt de Raad op dat wanneer verzoeker naar de naam van die politieagent gevraagd werd, hij hierop antwoordde (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012, p. 18) *“dat weet ik niet. Als ik op voorhand wist dat u deze vragen zou stellen, dan zou ik mij voorbereiden. Ik kan mijn broer vragen en hij zal proberen iets meer te weten te komen”*.

Deze verklaring getuigt van een gebrek aan interesse, temeer daar verzoeker in zijn verzoekschrift er niet in slaagt meer informatie hierover te geven en aan te tonen dat hij die informatie niet reeds eerder kon bemachtigen, noch er minstens in slaagt aan te tonen dat hij hiertoe pogingen ondernam. Deze houding is niet verzoekenbaar is met de door verzoekers beweerde vrees.

De Raad stelt vast dat de familie van verzoeker wel op de hoogte werd gebracht van de dood van E. R., meer nog verzoeker verklaarde dat zijn familieleden gefilmd werden terwijl de autoriteiten het lijk mishandelden en nadien aan de familieleden overlieten (zie het verhoorverslag, p. 11-12). Bovendien verklaarde verzoeker dat een samengestelde video op een plaatselijke televisiezender van Grozny werd getoond (zie het verhoorverslag, p. 12), waardoor niet kan worden volgehouden dat de identiteitsgegevens van de slachtoffers niet bekend worden gemaakt.

De verklaring van verzoekers dat identiteitsgegevens niet bekend worden gemaakt uit vrees voor wraakacties van familieleden stemt aldus ook niet overeen met de berichtgeving over de dood van de slachtoffers op een lokale televisiezender.

De commissaris-generaal verwondert zich tevens over de beperkte kennis van verzoeker aangaande A., waarvan verzoeker nochtans beweert dat deze samen opgesloten zat met hem.

Ook was de commissaris-generaal van oordeel dat de lakse houding van verzoeker en zijn familieleden in verband met de verdwijning van Ras., waarbij A. een mogelijk aanknopingspunt kon zijn voor het ontdekken van de huidige verblijfplaats van A., doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van de verklaarde incidenten.

Verzoekers herhalen dat verzoeker bij het afkopen en het begraven van het lichaam van E. R., hulp heeft gekregen van Ras., dat ze door gemaskerde mannen werden aangehouden, gefolterd en verplicht aan te duiden waar ze het lijk begraven hadden.

Ze herhalen dat de detentie van Ras. vermeld staat in een rapport van de Commissie van Mensenrechten van de Raad van Europa van 2010, maar dat geen bijkomende informatie beschikbaar was over diens aanhouding.

Ongeacht het ontbreken van de identiteitsgegevens van verzoeker in dit rapport, menen verzoekers dat het onrechtstreeks zijn detentie in die periode bevestigt, aangezien hij geen documenten kan voorleggen omdat zijn arrestatie illegaal was.

Over de brief van mensenrechtenactiviste G. stellen verzoekers dat hierin wordt aangehaald dat Ras. samen met A. en nog twee anderen in de gevangenis zat.

Verzoekers wijzen erop dat de periode vermeld in de brief, overeenkomt met de periode van detentie van verzoeker en dat gezien hij samen met Ras. was aangehouden, dit het bewijs levert van het feit dat verzoeker één van die twee anderen is waarvan sprake in de brief.

Aangaande verzoekers onwetendheid over A., voeren verzoekers aan dat hij A. niet vertrouwde omwille van de gekende praktijk dat de autoriteiten een spion voor hen in de cel van een gedetineerde plaatsen. Verzoekers halen opnieuw aan dat een ombudsman van een mensenrechtenorganisatie de mishandelingen van verzoeker heeft geregistreerd, maar deze geen verder onderzoek heeft gedaan waardoor verzoeker geen andere brief kan voorleggen.

De Raad stelt vast dat verzoekers erkennen dat de naam van verzoeker niet vermeld staat in het rapport van de voormelde Commissie.

De Raad ziet niet in hoe de loutere vermelding van de detentie van R. zonder bijkomende informatie over de omstandigheden of de eventuele afloop van diens detentie, onrechtstreeks zou bevestigen dat verzoeker gedurende de periode van de detentie van Ras. eveneens gevangen bleef.

Ook op basis van de brief van mensenrechtenactiviste G. kan de Raad geenszins vaststellen dat verzoeker samen met Ras. in de gevangenis zat.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker enkel een fotokopie van de brief neerlegde, terwijl fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

Bovendien is de brief gedateerd 12 september 2011, dus na het vertrek van verzoekers uit hun land, en blijkt uit het verhoor van verzoeker dat hij zelfs niet kon vermelden welke organisatie die brief schreef en louter stelde dat het "de grootste" was (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012, p. 10 en van 25 oktober 2011, p. 8)

Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker niet wist of de organisatie onderzoek heeft gevoerd naar zijn problemen, noch wanneer zijn moeder voor het laatst bij de organisatie is geweest en of zij geïnformeerd had naar mogelijke acties die deze naar aanleiding van zijn problemen zou hebben ondernomen (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012, p. 12).

Opgemerkt wordt dat de brief louter over A. gaat en naast Ras., geen namen van andere gevangenen vermeldt die samen met A. opgesloten waren. Derhalve kan niet vastgesteld worden of er door de organisatie een onderzoek werd uitgevoerd naar de problemen van verzoeker, noch dat hij na zijn vrijlating door hen zou zijn bezocht.

Ten slotte wordt de aandacht gevestigd dat deze brief de volledige naam van A. vermeldt, bijkomende informatie geeft over de reden waarom A. opgesloten werd, alsook de verdere afloop van diens problemen, wat in acht genomen dat verzoeker de volledige naam van A. niet kon geven, noch wist waarom deze opgesloten was (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012, p. 8; het verhoorverslag van 25 oktober 2011, p. 9), de desinteresse vanwege verzoeker illustreert,

De Raad deelt dan ook de twijfel van de commissaris-generaal ten aanzien van de authenticiteit van de brief en verwerpt de bewijswaarde ervan.

Waar verzoekers de onwetendheid van verzoeker over A. trachten te verklaren door te stellen dat hij A. niet vertrouwde omdat het mogelijk een spion van de autoriteiten kon zijn, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering is die geenszins verklaart waarom verzoeker niet minstens de volledige naam van A. kan geven, noch kan aangeven waarom A. in de gevangenis heeft gezeten en wat er met hem gebeurd is.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat verzoeker er niet in slaagt een verklaring te geven voor de vaststelling dat hij niet weet of zijn familie die van A. contacteerde en op welke datum protestacties werden georganiseerd door zijn familie in verband met de aanhouding van Ras.

Waar verzoekers herhalen dat de mishandelingen van verzoeker door de ombudsman werden geregistreerd, maar dat deze geen verder onderzoek heeft gedaan, waardoor verzoeker geen andere brief kan voorleggen, stelt de Raad vast dat het verzoekschrift zich ook hier beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, wat geen dienstig verweer uitmaakt; het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar ze in gebreke blijven.

De motivering van de commissaris-generaal over de onwetendheid van verzoeker over A., Ras. en over het gebrek aan bewijs aangaande de detentie van verzoeker zelf, blijft derhalve overeind.

De geringe kennis van verzoeker betreffende de problemen die verzoekster na zijn aanhouding in juli 2009 ondervond, doet volgens de commissaris-generaal verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

De Raad merkt op dat verzoekers deze vaststelling niet betwisten en bevestigt deze bijgevolg: *"Bovendien is uw geringe kennis betreffende de problemen die uw vrouw na uw aanhouding in juli 2009 kende, ongeloofwaardig. U weet niet wat uw vrouw deed nadat u niet meer terugkwam na uw aanhouding. U wou er niet met haar over spreken. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 19) U werd gevraagd*

*of uw vrouw in die periode problemen kende waarop u stelt dat ze in augustus 2011 het slachtoffer werd van een inval door de autoriteiten die leidde tot jullie vertrek uit uw herkomstland. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Van enige andere problemen heeft u geen kennis, dat moet aan haar gevraagd worden. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) U weet niet of er een huiszoekingsbevel was, noch wat er precies werd meegenomen bij die inval. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25)”*

Betreffende de moord op M., verzoekers neef, stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker niet wist waaraan deze precies overleden was en of diens familie of vrouw naar enige organisatie is geweest om zijn verdacht overlijden te melden.

Verzoekers wijzen er in hun verzoekschrift op dat M. in zijn huis vermoord werd en dat de burens zagen hoe gewapende mannen een inval deden op zijn huis.

Verzoekers stellen dat de overlijdensakte geen doodsoorzaak vermeldt waardoor het voor hen zeer moeilijk is om zijn gewelddadige dood te bewijzen.

De Raad komt tot de vaststelling dat voormeld document een fotokopie betreft, waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn.

Verzoekers slagen er echter niet in de bewering dat M. in zijn huis vermoord werd en dat de burens gewapende mannen een inval zagen plegen, hard te maken.

De Raad bevestigt de motivering dienaangaande.

De commissaris-generaal stelde ook vast dat verzoeker erg vaag bleef over de oproepingsbrieven die hij beweert te hebben gekregen toen hij in België verbleef.

Verzoekers verklaren dat zij deze stukken hebben ontvangen (zie het verzoekschrift, p. 7) via een kennis, die in België verblijft en voor een familiebezoek naar Tsjetsjenië was teruggekeerd en waarvan ze, op zijn vraag zijn identiteit niet wilde meedelen.

De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn verhoor verklaarde dat zijn broer A. gezegd had dat hij de convocaties via een kennis had gekregen.

Verzoeker verklaarde eveneens dat hij niet wist om welke kennis het ging en wanneer hij die oproepingsbrieven had gekregen, terwijl verzoekers in hun verzoekschrift laten gelden dat ze die stukken via een kennis die teruggekeerd was na een bezoek aan zijn land, gekregen hadden.

De Raad stelt vast dat verzoekers op die manier verzoekers eerdere verklaringen tegenspreken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, is de Raad van oordeel dat de vage informatie van verzoeker betreffende essentiële elementen van zijn relaas (de verdwijning van I., de moord op R., M. en Ras, de informatie over A., de problemen van verzoekster tijdens de arrestatie en periode waarin verzoeker ondergedoken was en verzoekers beperkte kennis over de oproepingsbrieven die op zijn naam toekwamen), afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid en blijkt geeft van een desinteresse in zijn problemen.

De Raad deelt de verwachting van de commissaris-generaal dat *“een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas, waarvan hij geen persoonlijke kennis heeft. U blijft daarenboven nog contact te hebben met uw moeder in uw thuisland en eveneens sprak u uw neef Ro. toen u in België verbleef. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 5) Via deze informatiebronnen had u duidelijk de mogelijkheid om meer informatie betreffende voorgaande incidenten te verkrijgen. In casu toont uw gebrekkige kennis uw lakse houding aan betreffende deze problemen, hetgeen de ernst en geloofwaardigheid van uw asielincidenten verder ondermijnt.”*

Verder oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker onvoldoende op de hoogte was over de evolutie van zijn problemen in zijn land en de actuele stand van zaken en dat ook de reisroute van verzoekers, gelet op het precair karakter van een clandestiene reis en het persoonlijk belang van verzoeker bij het welslagen van de vlucht uit zijn land van herkomst, onaannemelijk was,

De Raad merkt op dat verzoekers in hun verzoekschrift hiertegen geen verweer voeren zodat: *“Bovendien moet opgemerkt worden dat u onvoldoende geïnformeerd heeft naar de evolutie van uw problemen en de actuele stand van zaken. U weet niet of de autoriteiten nog langskwamen bij uw familie, nadat u naar België vertrokken was, u bent er niet van op de hoogte. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) U weet niet of de autoriteiten nog naar uw thuis gekomen zijn, of bij uw burens, noch kan u verklaren of u nog andere oproepingsbrieven verkreeg. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28) U verklaart niet te weten waar uw broer I. opgesloten zit, maar stelt dat uw broer dit wel weet. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 27) Buiten het ontslag van uw moeder, weet u niet of er nog andere incidenten voorgevallen zijn. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 28 en CGVS dd. 25.10.2011, p. 23) U weet niet of de familie van Ras. zaken onderneemt om hem terug te vinden en kan niet verklaren of er handelingen verricht werden in verband met de dood van M.. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 24 en 28; CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) U*

*kan bovendien niet weergeven of er een officieel opsporingsbericht van u verschenen is. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 22) Tot slot heeft u geen informatie of uw neef Ro., bij wie u gedurende verscheidene maanden verbleef in Astrakhan, problemen kende na uw vertrek. (CGVS dd. 14.08.2012, p. 25) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen verder op uw gebrek aan interesse in uw situatie in de Russische Federatie en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. Daarenboven blijkt u, zoals hierboven gesteld werd, wel degelijk informatiebronnen te bezitten in uw thuisland, van wie u dergelijk belangrijke informatie kon verkrijgen. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen, ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.*

*Daarenboven aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u illegaal en zonder binnenlands of buitenlands paspoort gereisd te hebben. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 10 en 12) U verklaart in een yacht gereisd te hebben vanaf Sint-Petersburg waarna u in een auto moest overstappen tot België. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U werd nergens gecontroleerd maar heeft niet gezien of de andere personen op de boot gecontroleerd werden, u sliep veel en mocht niet naar boven komen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U weet niet van wie dit jacht was, noch via welke route u gevaren heeft. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U kan niet zeggen waar u de boot verlaten hebt, en overgestapt bent in de auto, en stelt dat het een soort haven was. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 12) U verklaart dat er niets tegen u gezegd werd, en dat uw neef alles geregeld had. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Daarenboven stelt u dat één van de kapiteins goed Russisch sprak, waardoor u de mogelijkheid had om met hem te communiceren. U deed dit niet aangezien uw neef zei dat alles geregeld was en dat u hen niet moest lastig vallen. (CGVS dd. 25.10.2011, p. 13) Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit."*

De commissaris-generaal wijst er ook op dat onderzoek werd uitgevoerd door de dienst Cedoca met betrekking tot de incidenten waarvan verzoeker gewag maakte en waarbij geen informatie werd gevonden over de dood van R. E. en behalve de vermelding van de detentie van Ras. in een rapport van de Commissie van Mensenrechten van de Raad van Europa van 2010, geen bijkomende informatie over Ras. werd teruggevonden, noch over de problemen van verzoeker zelf.

De commissaris-generaal was van oordeel dat het wel opmerkelijk is dat twee internetsites vermelden dat verzoeker vroeger een rebellenstrijder was, die waarschijnlijk van kamp was gewisseld nadat hij een been zou hebben verloren in de strijd tegen de Mudhadjedin.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers niet betwisten dat geen informatie kan worden teruggevonden over R. E., over Ras. -behalve het rapport van de Commissie van Mensenrechten- en over verzoeker zelf.

Het feit dat, behalve de loutere vermelding van de detentie van Ras., geen enkele informatie kan teruggevonden worden, draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekers.

Wat betreft de informatie op de twee internetfora, merkt de Raad op dat de informatiedienst Cedoca (zie het antwoorddocument van 13 maart 2012, p. 2) hierbij vermeldt dat de informatie afkomstig is van open internetfora waarvan de authenticiteit moeilijk na te gaan is.

Hoewel aan deze artikelen omwille van voormelde redenen, door de Raad geen bewijswaarde kan worden toegekend, doet dit geen afbreuk aan de reeds vastgestelde gebrekkige kennis van verzoeker met betrekking tot zijn broers I. en R.; zijn neef E. R.; A., met wie hij samen in de gevangenis heeft gezeten; Ras. de zoon van E. R. noch aan de vaststelling dat verzoeker onvoldoende op de hoogte was van de problemen van verzoekster, dat hij vage verklaringen aflegde over de oproepingsbrieven die op zijn naam toekwamen, dat hij een gebrek aan interesse vertoonde naar de evolutie van zijn problemen, dat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot de reisroute en dat over zijn detentie niets kon worden teruggevonden, noch over R. E. of Ras., behalve de loutere vermelding van diens detentie.

Wat betreft het op het Commissariaat-generaal neergelegde rijbewijs van verzoekster, de huwelijksakte van verzoekers, de geboorteaktes van hun kinderen, het rechtendiploma van verzoeker en zijn werkbadge, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat deze documenten enkel de identiteit van verzoekers en hun gezinsleden bewijzen.

Ook wat betreft de overlijdensakte, de foto's en de kopie van het binnenlands paspoort van verzoekers neef M., kwam de commissaris-generaal terecht tot het besluit dat deze enkel diens identiteit en zijn overlijden vaststellen, niet de doodsoorzaak.

Verzoekers brengen ook niets in tegen de twijfel van de commissaris-generaal ten aanzien van de authenticiteit van het medisch attest van 7 november 2009 van verzoeker. Het is echter inderdaad opmerkelijk dat verzoeker via zijn moeder dit stuk pas verkreeg nadat hij in België was (zie het verhoorverslag van 25 oktober 2011, p. 9) en dat in de stempel van het stuk een spellingsfout voorkomt -er staat "methadiek" in plaats van "methodiek"-.

Ook ten aanzien van het medisch attest van verzoekster stelt de Raad vast dat de moeder van verzoeker het pas aanvroeg nadat verzoekers in België waren aangekomen (zie het verhoorverslag verzoeker van 25 oktober 2011, p. 9).

Daar de stempel van opmaak van dit document als datum "12 september 2009" vermeldt, kan ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van het document, alsook aan de verklaringen van verzoeker dienaangaande.

De Raad is van mening dat de foto van verzoeker op zijn werk enkel zijn werkomgeving aantoont, en dat de foto van zijn broer A. en diens kinderen evenmin kunnen aantonen dat verzoeker problemen kende.

De Raad volgt de commissaris-generaal eveneens in de beoordeling van de bewijskracht van de USB-stick met videobeelden over de overdracht van het lijk aan de familie.

Verzoeker slaagt er immers ook thans niet in om te verklaren hoe hij in het bezit is gekomen van de volledige versie van de video, daar hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat op televisie een verkorte versie werd getoond, zonder mishandeling van het lijk van E. R. (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012). Bovendien is nergens een logo noch enige andere aanwijzing dat het om een televisiefragment gaat, terug te vinden, waarvoor verzoeker geen verklaring kan bieden (zie het verhoorverslag van 14 augustus 2012, p. 11).

Bijgevolg kunnen deze stukken de ongeloofwaardigheid van het relaas niet herstellen.

Verzoekers wijzen er in hun verzoekschrift nog op dat verzoekster niet op de hoogte was aan de vrijlating van verzoeker, haar man, maar dit conform is aan de Tsjetsjeense traditie waarbij waarvan bepaalde zaken zoals aanhoudingen, arrestaties en gerechtelijke procedures niet verteld worden aan vrouwen. Bovendien zou aan verzoekster ook omwille van veiligheidsredenen niet ingelicht worden zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in het feitenrelaas weergeeft dat verzoekster niets wist over het verblijf van haar man in Astrakhan en gedurende twee jaar niets van hem vernam; nergens in de motivering blijkt dat dit aan verzoeker ten laste wordt gelegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden.

Op de opmerking van verzoekers dat verzoeker in zijn land van herkomst zonder gerechtelijke procedure of beslissing werd aangehouden voor onbepaalde tijd, wat een schending van artikel 6 EVRM inhoudt, antwoordt de Raad door zijn besluit te herhalen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden.

Bij een ongeloofwaardig relaas is er geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar het van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf

aangevoerd tijdens hun verhoren op het Commissariaat-generaal op 14 augustus en 25 oktober 2011 bevatten de bestreden beslissingen gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE